

Društvena struktura je relativno stabilna celina društvenih odnosa. Društveni odnosi su gradivno tkivo društvene strukture uz koju ide pojam funkcije.

Godelije navodi 4 vrste društvenih odnosa koji su najbitniji odnosi i koji čine strukturu:

način proizvodnje (ili privreda) je jako bitan; neki marksisti smatraju da način proizvodnje određuje epohu - proizvodnja (baza) određuje nadgradnju (Marks); način proizvodnje se može proučavati sa tačke etnografije, proučavanjem članaka, časopisa i sl, a zadatak predstavlja rekonstrukcija globalne društvene strukture (zadruga može biti srodnička, nesrodnička, bratska, deklarativna ili stvarna i tu se vidi značaj odnosa između srodstva i privrede)

srodstvo je veza između pojedinaca koja nastaje na osnovu braka; ona je naročito važna za primitivna društva; subrašice predstavljaju teritorizaciju roda u blizini crkve; radovi: Godelije "Fašizam srodničkih odnosa", Morgan, Redklif-Braun, Uve Vezel "Mit o matrijarhatu"

religija je verovanje u onostrano, u boga, u radikalno drugo; razlikuje se od magije u kojoj čovek veruje da on može upravljati stvarima (magija po dodiru i po sličnosti); postoji pozitivna i negativna magija (tabu); svetovna religija je verovanje u ovozemaljske stvari: fetiš, čoveka, novac i sl.; radovi: Dugandžija "Svetovna religija", Čirić "Drama deateizacije"

politika je način distribucije moći u društvu; uslovno se može govoriti o političkoj antropologiji, koja se bavi vezom između društva i pojedinca

Sistem društvenih odnosa o kojima govori Godelije je relativno stabilan, to je čisti strukturalizam. Godelije kaže da svaki društveni odnos može biti glavni u društvu, ukoliko on organizuje proizvodnju (što ne mora biti ekonomski odnos). On tu pravi pomak u odnosu na Marksa koji je smatrao da proizvodnja obezbeđuje egzistenciju.

Postoji 4 tipa društvenih struktura:

društvo uopšte ne postoji nigde u praksi već samo kao apstraktni model društva do koga se došlo misaonom izdvajanjem iz svih postojećih društvenih sistema (odnosno izdvajanjem osnovnih karakteristika iz svih društava); to je teorijski koncept društva izveden je iz svih koncepata društva, kao što je npr. podela rada

istorijska društva ili društveno-ekonomske formacije (npr. Morganova - varvarstvo, divljevstvo, civilizacija ili Marksova podela - robovlasničko, feudalno, kapitalističko, socijalističko) predstavljaju rekonstrukciju kompletne društvene istorije

globalno društvo ili konkretno (npr. jugoslovensko, francusko društvo) je za nas najznačajnije, jer predstavlja referentni okvir za upotrebu funkcionalne analize i društva

Svaki od ovih tipova društava ima svoju metodologiju proučavanja. Društvo uopšte se proučava komparativno upoređujući postojeća društva, generalizujući ih. Referentni okvir proučavanja kulture je istorijsko društvo, istorijski kontinuum. Treba otkriti način na koji su se društva smenjivala, odnosno zakon tog smenjivanja (npr. po Marksu to je revolucijom). Globalno društvo je referentni okvir za proučavanje svih njegovih unutrašnjih društvenih sadržaja i njegove sopstvene kulture. Društvo i kultura mogu, ali i ne moraju, biti sinonimi. Sa veće udaljenosti (npr. od 1000 godina unazad) društva se mogu poistovetiti sa kulturom, ali ako posmatramo današnja društva ne možemo podrazumevati isti kontekst. Kultura danas je nešto što je preneto navikama i običajima.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com